

Manifest contra la modificació de l'Ordenança de Circulació de la ciutat de València: pels drets de patinadors i ciclistes; per una ciutat més humana i respectuosa amb els usuaris de vehicles no motoritzats

L'article 9.2 de la Constitució Espanyola diu literalment que “correspon als poders públics promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en els quals s'integra siguin reals i efectives; remoure els obstacles que impedisquen o dificulten la seva plenitud i facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social”.

Ens preguntem si és això el que pretén l'Ajuntament de València amb la modificació de l'Ordenança de Circulació que prohibirà a patins, patinets i monopatinets que circulen per les voreres i zones per als vianants de la ciutat (imposant-los una sanció de fins a 500 euros per la infracció d'aquesta norma)... Ens preguntem també si amb això anem a conservar millor el nostre entorn i els vianants van a estar més tranquils sense perill que els atropellen (des de l'Ajuntament creuen sincerament que moure's amb rodes sense motor “suposa un gran risc i molèsties tant per als vianants com per a l'entorn”). Ens preguntem tot això perquè és impossible no parar-se a reflexionar sobre l'assumpte de la mobilitat quan sortim al carrer i observem la nostra ciutat i les seves gents. Què és el que observem?

Veiem una ciutat presa pels cotxes i dissenyada per a ells; una ciutat en la qual cada vegada més els automòbils s'apropien dels espais públics i tot el relacionat amb ells és objecte de grans inversions, en perjudici d'altres usuaris de les vies públiques.

No descobrim res de nou al fer notar que el tràfic intensiu de les nostres ciutats té efectes molt negatius sobre la salut física i mental de les persones i, en conseqüència, sobre les relacions socials. És l'intens tràfic el responsable de cotes altíssimes de soroll i de la contaminació de l'aire de la ciutat; és un factor que degrada greument el nostre entorn.

D'altra banda, molts conductors s'obliden de la fragilitat humana quan van al volant, i a la gran quantitat de cotxes se suma la falta de respecte pels altres: tots els dies algun vianant, ciclista o patinador corre el perill de ser atropellat per algú que no respecta els passos de zebra, que se salta un semàfor en roig, que fa “cavallets” amb la moto, que circula a gran velocitat pels nostres carrers... Aquesta actitud no és privativa dels conductors d'automòbils, però és evident que les característiques d'aquests fan que perille la vida d'aquells amb els quals es creuen. Van els nostres governants a prohibir els cotxes? És aquesta la solució?

Què pretén l'Ajuntament de València amb les prohibicions dirigides als patinadors? Millorar l'aire de la ciutat? Eliminar sorolls? Desanimar a la gent de practicar un esport tan complet i apte per a totes les edats?

Si és perillós per als vianants que els patinadors circulen per les voreres, cosa que en part compartim, abans de censurar i reprimir cal començar per condicionar la ciutat: no es pot prohibir sense donar solucions reals. No té sentit prohibir que es moguen els patinadors i ciclistes, perquè hi ha molts en la ciutat, que tenen tot el dret a practicar el seu esport o a triar el seu mitjà de transport.

Les solucions als problemes derivats de l'ús de la via pública no passen per censurar als més fràgils. És necessari reflexionar honestament i prendre consciència que els humans formem part de l'entorn, i que estem degradant-lo (i, d'aquesta manera, autoagredint-nos) amb els nostres fums i sorolls. Cal canviar el punt de vista i plantejar solucions que no consistesquen en simples pegats, que és el que estan fent els nostres Ajuntaments: construir més aparcaments i més grans vies durà a un punt de no tornada, doncs cada vegada haurà més cotxes i més contaminació...

Les possibles solucions exigeixen un canvi en el sistema de mobilitat ciutadana: crear una xarxa de transport públic de qualitat en tots els seus aspectes (horaris, recorreguts i unitats i personal disponibles); restringir la circulació d'automòbils privats per certes zones de la ciutat (per exemple el nucli antic); construir una xarxa de carrils aptes per a rodes sense motor que faça possible moure's amb ells per tota la ciutat, etc.

Si en altres ciutats europees s'ha pogut canviar el sistema de mobilitat i convertir-les en un entorn més humà, també es pot fer a Espanya i, en particular, a València, una ciutat plana i molt apta per a desplaçar-se amb bicicleta o patins sense gran esforç. Patinar –igual que anar amb bicicleta- a més de ser un esport, és un mitjà de transport molt adequat per a distàncies curtes i que no contamina en absolut. Fer esport és necessari per al nostre cos, i respirar aire net també.

La nostra ciutat no té espais per a practicar l'esport del patinatge i, per altra banda, tampoc està condicionada perquè patinadors i ciclistes puguin circular sense perill per a la seva integritat física, o per a la dels vianants. A facilitar aquestes opcions han d'anar dirigides les actuacions dels poders públics. Aquestes actuacions no s'han de fer en detriment dels drets dels vianants –al cap i a la fi, els més fràgils- però és evident que sense reduir l'espai públic dedicat als automòbils no hi ha res a fer.

És la massiva circulació d'automòbils i les decisions que es prenen per a permetre aquesta circulació –que augmenta dia a dia- el que impedeix als altres usuaris de la via pública que gaudeixen de la ciutat de manera efectiva.

Algunes accions que considerem necessàries són les següents:

-Crear suficients espais aptes per a patinar: pistes d'una grandària i sòl adequat, que poden ser de diversos tipus segons la modalitat del patinatge

practicat (rampes, per a la modalitat més “agressiva”; pistes que possibiliten la pràctica del ball i slalom; circuits per a la pràctica de la velocitat...)

-Estudiar seriosament el problema del transport ciutadà i possibilitar canvis que permeten circular amb patins (i bicicletes) sense perill per a la integritat física de les persones.

Per tot el que s’ha exposat, tots els sotasignats preguem a l’Ajuntament de València que reflexione de nou i que plantege el problema i la seva resolució des d’un altre punt de vista que no siga la simple censura.